

Mermelstein Jakab

A képen Mermelstein Jakab, Jack, a bátyám látható.

Mermelstein Jakab a bátyám. És most hatvan éve már Jack. 1921-ben született Somkútpatakán, Szatmár megyében. Akkor éppen ott éltek a szüleink. Elég sokat vándoroltak.

A bátyám nyolc elemi végzett, akkor az volt divatban. Semmi mást nem tanult. Nagyon tehetséges volt, de mivel zsidó volt, vigyáztak, hogy a zsidókat ne támogassák. Zsidó gyerek létére, a folyosón kinn voltak a rajzai, olyan tehetséges volt. És nagyon ügyes volt, sok mindenhez értett. 15 éves korában átvette anyámtól a munkát, sose tanult varrni, gyönyörűen megvarrta a nadrágokat, férfinadrágokat. És aztán 15 éves korában ő lett a családfenntartó. Tiszteltük és szerettük, mert olyan szorgalmas volt. Láttam, hogy anyám kínlódik a három gyerekkel, és nagyon messze laktunk a várostól, 6 kilométerre. Gyalog kellett menni, és cipelni a ruhákat, meg hozni a kiszabott munkát, és akkor a bátyám átvállalta. Sokat kínlódott az anyám, de nem panaszkodott soha.

A bátyám szabó lett. De egy életművész is. A semmiből is tudott valamit csinálni. Grillázst csinált gyerekkorában. Elemista volt, és csinált kristálycukorból grillázst. Megpörkölte, aztán becsomagolta és árulta. Volt zsebpénze, és anyámnak is jutott belőle. Mikor már nagyobb lett, akkor fűzött gyöngyöt csinált meg színes óraláncot. Akkoriban divat volt, a parasztok hordták. Mindig kitalált valamit. Nagyon tehetséges volt.

A háborúban tifuszt kapott. A többi betegre rágyújtották az épületet, ő valahogy kiszabadult, és életben maradt. Aztán hazament Husztra. Volt egy lány, akinek Huszton udvarolt. Azt is deportálták, valahogy túlélte, és hazajött. A bátyám hazajött Pestre, és elhatározta, hogy fölkeresi

azt a lányt. Elutazott Husztra. Sehol senki. A lakásunk üres, a szoba fölászva, azt hitték, a zsidóknál van arany, ékszer vagy valami egyéb érték. Nálunk nem találtak. Elment ahhoz a lányhoz. Az úgy megcsúnyult, hogy nem akart többet találkozni vele. A bátyám felelősségre vont: mért nem mondtad, hogy milyen csúnya? Mondtam, egyrészt nem találkoztam vele. Másrészt minden lány megcsúnyult, aki Auschwitzban volt. Aztán valahogy megnyugodott a bátyám. Most már boldog.

A bátyám meg az öcsém elmentek egy üres zsákkal 1945-ben. Elmentek Csehszlovákiába, ott voltak egy darabig. Utána Franciaországba mentek, a bátyám ott maradt öt-hat évig. Megtanult franciául. Utána Kanadába ment, ott ismerkedett meg a feleségével. Ott éltek három évig, míg összeszedtek annyi pénzt, hogy tudjanak utazni. Utána elmentek Kaliforniába, Los Angelesbe, és nagyon szépen összeszedték magukat. Jelenleg is ott élnek. Így lett Jakabból Jack.